

за чловѣкъ, спорядъ което мы можемъ да придобѣ-
емъ великъ еднѣ силѣ.

Забблежка 36) Понеже наши-тѣ съотечественници сж ёще въ пелени-тѣ на възраждаемо-то между тѣхъ просвѣщеніе, и понеже сега имать твждѣ малко, а отъ по преди, и совѣмъ нѣмали такыва високи — учебны завѣденія, дѣто да можтъ добрѣ и сознательно да се просвѣтять; — то по многото отъ тѣхъ называемы-тѣ *учены Бжлгары* (освентъ нѣкои просвѣщенны учители, и другы твждѣ малко) сж, разумѣва се, *полвинъ-учени*, или *чешвершъ-учени*. Въ слѣдствіе на туй, нѣкои, като се сякатъ че „*всичко знаяшъ*“, а като не могли да сознаять въ младость-та си *истинѣ-шѣ, добро-шо и прекрасно-шо*; облѣчени же, спорядъ отвратително-то имъ духовно расположеніе, съ дебелы покровы на страсти-тѣ и на предрасждаци-тѣ си: страхувать се и треперать отъ кротко-то и мило лице на *Божія-ша истина*, на *добро-шо*, и на *прекрасно-шо*. А най зло-то и лошо-то е, че ако такыва лица, по злополучію, сж пхрви народни представители въ нѣкоя Община, или въ общеполезни работи: то они не само не допущать и не слушать спасителый гласъ на истина-та; но често, спорядъ свое-то неученіе, и спорядъ свои-тѣ страсты хвжрятъ въ еднѣ злополученѣ ямѣ и себе си, и цѣлѣтъ Общинѣ. —

Общи-тѣ правила чрезъ които се опредѣля вещественно-то и формално-то достоинство на доказателства-та сж слѣдующи-тѣ:

Правило 1) Всяко едно доказателство трѣба да се опира на таково основаніе, кое-то да не бы да е *предзешо*; сирѣчь да не бы да се осѣнчява и покрива отъ чястно-то предрасположеніе на доказивающе-то лице; но да назначява *истинѣ-шѣ* отъ всички принимаемѣ. Въ противенъ случай, она не може да бѣде